

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 har den principielle holdning, at der bør gives de samme tilskud både til private og til offentlige skoler og skolefritidsordninger. Det bør være sådan, at det er det samme, der udbetales, således at man, om jeg så må sige, lader pengene følge barnet, og ikke at det er en eller anden ideologisk opsplitning, der gør sig gældende, og at det er ideologi i Folketinget, der er afgørende for, hvad tilskuddene skal være henholdsvis til det private og det offentlige.

Og i forhold til den ligestilling kan man jo sige, at Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag er et skridt i den retning, men det opfylder jo ikke vores målsætning 100 pct. Men da det er et skridt i den rigtige retning, så vil vi selvfølgelig støtte det beslutningsforslag.

I Venstres og De Konservatives beslutningsforslag går man jo så ind og siger, at der skal være en absolut ligestilling. Men det, jeg synes er synd, er, at man har sat tal på, for det, man forudsætter, er så, at det tilskud, der i dag gives til de offentlige skolefritidsordninger, skal være det samme til de private. Hvis man gjorde det, så ville der jo være for mange penge i de private skolefritidsordninger, fordi de private skolefritidsordninger drives billigere, end de offentlige gør. Og dér ligger der jo så en form for overbud i det, hvor de private vil kunne tjene penge på det, og det er jo sådan set ikke meningen med det her.

Så det, man burde gøre, var vel at nøjes med at gennemføre princippet om, at der skal være en ligestilling ved, at tilskuddet skal være det samme både det ene og det andet sted. Og dér må man jo så stille sig selv spørgsmålet: Hvordan kan det være, at man i de private skolefritidsordninger kan gøre det billigere end i de offentlige? Hvorfor skal det offentlige være dobbelt så dyrt?

Der må være et eller andet, der gør sig gældende. Man burde analysere og se på, hvor det er, den store udgift ligger henne, og så få den fjernet. For i det øjeblik man gjorde det, ville undervisningsministeren ikke have det problem med at finde den kvarte milliard kroner. Så er pengene der. For hvis man nedsætter tilskuddene til de offentlige, ikke ved at forældrebetalingen forhøjes, men ved at udgifterne reduceres, så ville de udgifter så kunne bruges i stedet for i de private skolefritidsordninger. Så havde vi gennemført princippet, og det havde ikke ko-

stet ministeren en eneste krone at gøre det. Det ville være hensigtsmæssigt.

Det, der undrer, er jo, at når man ser på de private skolefritidsordninger, så er der en gennemsnitlig egenbetaling på 6.000 kr. om året; det vil sige, at tilsammen koster det i gennemsnit 13.000 kr. om året.

I Århus Kommune, hvor jeg bor, er det jo sådan, at tilskuddet fra det offentlige ligger på godt 20.000 kr. om året. Derudover er der en egenbetaling på 15.000 kr. om året, altså i alt 35.000 kr. om året for en offentlig skolefritidsordning, hvor en privat koster 13.000 kr. Den meget store forskel må kunne analyseres. Hvorfor koster det så meget mere i det offentlige? Er det, fordi det i det offentlige ikke gør så meget? At der ser man stort på udgifterne, fordi, nå, ja, det er jo skatteyderne samlet under ét, der betaler til det, tallene er skjulte, og man ser dem end ikke, hvorimod vi jo godt ved, at i de private skoler sidder der bestyrelser, der sidder forældre, der holder øje med, hvordan udgifterne er.

Så måske kunne man ved at analysere sig frem til det her finde den optimale løsning, en ligestilling af de private og de offentlige, uden at det kommer til at koste så meget som én eneste krone ekstra, og så kan det lade sig gøre. Og det betyder så også, at regeringens indvendinger om, hvor vi skulle finde pengene, og hvis man havde de penge, ville man hellere bruge dem til noget andet, ikke holder længere, og så havde regeringen og regeringspartierne ikke længere nogen argumenter imod de her beslutningsforslag. Således kan problemet løses.

Jeg håber, vi under udvalgsbehandlingen kan nå frem til, at vi måske laver en beretning over forslagene, hvor vi når frem til den løsning, som jo er løsningen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordførerne for forslagsstillerne, først hr. Brian Mikkelsen og derefter fru Tove Videbæk.

Brian Mikkelsen (KF):

Nu synes jeg, at det først er vigtigt at takke for en god debat, som jo har ramt ned i problemets kerne, at vi står med en situation på hele skoleområdet, hvor der er en meget stor forskel på den refusion, der bliver givet til private skolers SFO og offentlige skolers SFO. Det er jo relativt ubestrideligt.